

Verdens stormagter forbereder sig på krig – kun direkte diplomati mellem verdenslederne kan forhindre en katastrofe.

18. september 2020 (EIRNS) – Da Præsident Trump i torsdags talte til en kæmpestor forsamling i Wisconsin, gentog han at han trækker de militære styrker ud af Afghanistan, Irak og delvist Syrien. Han erklærede, at USA's våben er til for "at holde os ude af krige", ikke for at udkæmpe dem. Det er slet ikke tydeligt, om ministrene Pompeo og Esper er enige – og heller ikke om de har tænkt sig at følge Trumps ordrer.

Det åbenlyse militærkup, støttet af højtstående officerer, som blev belyst på Schiller Instituttets konference den 5. september i en eksplosiv præsentation af fhv. chef for Pentagons strafferetlige afdeling, fhv. oberst Richard Black, er et resultat af vreden blandt det militærindustrielle kompleks imod Trumps ønske om fred – især hans gentagne påstand om, at "det er en god ting, ikke en dårlig ting, at være venner med Rusland", en overbevisning som, indtil for nyligt, også gjaldt Kina.

Se blot hvordan Pentagon udfører sine operationer, og husk Trumps udtalelse til pressen den 7. september, hvor han sagde: "Jeg påstår ikke, at militæret elsker mig – soldaterne gør, men lederne i Pentagon gør nok ikke, for det eneste de vil er at udkæmpe krige, så alle de vidunderlige firmaer, som laver bomber og laver fly og alt det andet, forbliver glade" – det er det ærligste en præsident har været om de ledende fraktioner i Pentagon, siden præsident Eisenhower identificerede faren ved det militærindustrielle kompleks i 1961. Overvej følgende:

- Den 17. september offentliggjorde NATO en ny kommandogruppe, "den Atlantiske Kommando", ledet af admiral Andrew Lewis, øverstkommanderende for USA's 2. flåde, som skal "sikre kritiske forstærknings- og forsyningsruter fra Nordamerika til Europa"- endnu en forberedelse på krig med Rusland. Admiral Lewis, som bevis herfor, kommanderer i dag en anti-ubådsøvelse i Nordatlanten, med angrebsskibe, styrede missiler, to hurtige angrebsatomubåde og fly.

"Vi er nødt til at opretholde vores positionelle fordel i forhold til russernes undersøiske kapacitet", sagde Lewis.

- Admiral Charles Richard, øverstbefalende for den amerikanske strategiske kommando, fortalte i går til Senatet, at "det er vigtigt for nationen at vedligeholde evnen til at foretage en atomprøve, hvis der skulle opstå et problem."

- Den 17. september udtalte den amerikanske Stillehavskommandos øverstbefalende, admiral Phil Davidson, til organisationen "Missile Defense Advocacy Alliance" (Alliance for støtte til Missilforsvar), at USA hurtigst muligt må forsyne Guam med både omfattende ny missilforsvarskapacitet, for at beskytte de "milliarder af dollars i forsvarsudstyr" som er udstationeret der, men også med omfattende offensiv missilkapacitet: "Kina har en dybtgående fordel over USA i forhold til deres ballistiske missiler og et kæmpe forspring i deres jord-til-luft-missiler. Vi er nødt til at komme med i det offensive magtspil".

Alt dette skete på den samme dag. Er det "et spil", som admiralen påstår? Rusland og Kina tror ikke længere, at dette bare er normale tider, men derimod at de begge er truet af en invasion – og de tager de nødvendige forholdsregler for at forberede sig på denne invasion.

Pompeo sendte sin viceudenrigsminister, Keith Krach, til Taiwan for at deltage i en mindehøjtidelighed for Lee Teng-hui, grundlæggeren af Taiwans uafhængighedsbevægelse; et alvorlig brud på Et-Kina-politikken, som har været grundlaget for fred i Asien siden Vietnam-krigen.

PLA (Folkets Befrielseshær, Kinas militær) reagerede med en stor militærøvelse i dag, med overskrifter i den kinesiske presse om en "øvelse for overtagelse af Taiwan", og om at "PLA påbegynder ægte kamporienterede øvelser i Taiwan-strædet". De betragter ikke Pentagons hensigt som "inddæmning" alene, men som en mobilisering til angreb. Mens Kina ikke vil angribe en anden nation, vil de ihærdigt forsvare deres egen.

I mellemtiden i Moskva, meddelte forsvarsminister General Sergei Shoigu, at mens den militærpolitiske situation i den vestlige strategiske sektor fortsat er anspændt, vil Rusland også på dramatisk vis opbygge det "østlige militære distrikt", for at neutralisere voksende trusler" og samtidig "udvikle den nordiske flåde for at styrke landets forsvarskapacitet og sikre Ruslands nationale interesser i Arktis.

Krigstrommerne lyder. Tror de vanvittige i en periode med termonukleare våben, at de kan "vinde" en krig mod Rusland og Kina? Til hvilket formål? For at bevare "vores livsstil" og vores "værdier", som de så ofte udtaler? Er "vores livsstil" defineret af oprør på gaden, en omfattende narkotikaepidemi, økonomisk forfald, evig krig og kulturelt forfald? Eller vil præsident Trumps intentioner om at genoprette suverænitet, ikke kun for USA men for alle nationer, og især Rusland og Kina, blive respekteret.

Oberst Blacks advarsel om et militært kupforsøg giver genlyd vidt omkring. Mere end 72.000 har set hans video fra Schiller Instituttets konference, mens snesevis af nyhedstjenester har spredt budskabet. Mere end 7000 så et interview med Oberst Black på den britiske hjemmeside "the UK Column". Præsidenten er med sikkerhed klar over faren.

En løsning på alle disse farer er i præsidentens hænder – til at afsætte en dato for det møde, som præsident Putin foreslog, og som Trump sagde ja til, mellem de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, helst i løbet af FN's generalforsamling, der netop er begyndt, og tage fat på den

eksistentielle krise menneskeheden står overfor i alle dens facetter.

Røde streger og regimeskifte

Den 20. september (EIRNS) – Sundhedsminister Alex Azars besøg i Taiwan (i forlængelse af falske påstande om at Taiwan havde advaret WHO mod farerne ved coronavirus), den amerikanske FN-ambassadørs meget offentlige møde på en fortovsrestaurant med den øverste taiwanske repræsentant, yderligere våbensalg til Taiwan, "navigationsfriheds"-operationer i Taiwan-strædet, besøg af en viceudenrigsminister på nævnte ø – disse nylige handlinger fra USA's side risikerer at krydse den rødeste af Kinas røde streger: ét-Kina-politikken.

Kina reagerer med stigende beslutsomhed mod de voksende provokationer mod landet, som det ses med de nylige flyvninger af 19 kampfly fra det kinesiske Folkets Befrielseshær (PLA) hen over midten af Taiwan-strædet og ind i af Taiwans luftforsvars Identifikationszone .

Det kinesiske udenrigsministerium har indtil videre nægtet at kommentere direkte på flyvningerne, men udtalte sig den 17. september imod viceudenrigsministerens besøg: "Kina er stærkt imod enhver form for officielle bånd mellem USA og Taiwan. Vores holdning er konsekvent og klar. USA's insisteren på viceudenrigsminister Keith Krachs besøg i Taiwan krænker i alvorlig grad ét-Kina-princippet og de tre fælles kinesisk-amerikanske kommunikéer, styrker 'Taiwans uafhængigheds-separatister' og underminerer kinesisk-amerikanske forbindelser såvel som fred og stabilitet over Taiwan-strædet ... Kina vil i lyset af udviklingen af situationen reagere efter behov".

Hu Xijin, chefredaktør for Global Times, skrev, at disse flyvninger er "PLA's praktiske øvelse for en overtagelse af øen ... Hvis øens militær vover at afgive det første skud mod PLA's jetfly, så vil PLA iværksætte destruktive slag mod øens militære styrker og skubbe Taiwan-spørgsmålet ind i en helt ny fase". Man mindes om farerne i Syrien og andre dele af verden, hvor undgåelse af global krig kan afhænge af en individuel amerikansk eller russisk pilots færdigheder.

Krigsfaren er også taget til gennem gale Mike Pompeos narrestreger i FN. Han insisterer på, at de fulde FN-sanktioner over for Iran er trådt "tilbage i kraft", til trods for at Sikkerhedsrådet overvældende stemte imod det amerikanske initiativ for at genindføre dem, og truede tredjelande med at gengælde enhver opfattet manglende gennemførelse af dem: "USA forventer, at alle FN's medlemsstater fuldt ud overholder deres forpligtelser til at gennemføre disse foranstaltninger. Hvis FN-medlemsstater ikke opfylder deres forpligtelser til at gennemføre disse sanktioner, er USA parat til at bruge vores indenlandske myndigheder til at pålægge konsekvenser for disse udeladelser... "Dette er en blankofuldmagt til at indlede sanktioner mod ethvert land, der har fornuft til at indse, at USA efter at have trukket sig tilbage fra JCPOA ikke har nogen autoritet til at kræve en genindførelse af sanktionerne. Dette inkluderer Frankrig, Tyskland, Storbritannien, Rusland og Kina, for blot at nævne nogle få.

Denne march mod krig truer hele verden, gavner ingen nation og forårsager enorm skade på USA's langsigtede status, hvis nationale interesser ikke bliver tjent. Den eneste vinder er det britiske imperium, der for enhver pris (inklusive atomare omkostninger) søger at forhindre enhver trussel mod den transatlantiske verdensorden.

Det seneste overgreb på USA's ageren som en forfatningsmæssig republik, der er i stand til at have en fornuftig tankegang om dens fremtid, ses i de seneste angreb på præsident Donald

Trump, der udøver de åbenlyst forfatningsmæssige beføjelser af sit embede: at udnævne dommere til højesteret. Nancy Pelosi har nægtet at udelukke muligheden for – igen – at anlægge en rigsretssag mod Trump for at stikke en kæp i hjulet på Senatets arbejde, for at “beskytte vores demokrati” ved at forhindre præsidenten i at udnævne – og Senatet i at bekræfte – en ny dommer. Den evnesvage Joe Biden formåede at sætte nogle få sætninger sammen: “Folk vil ikke finde sig i dette; de vil ikke stå for dette magtmisbrug, dette forfatningsmæssige misbrug”. Har nogen konsulteret forfatningen? Der står tydeligt, at “[Præsidenten] skal nominere, og med råd og samtykke fra Senatet, udnævne ... dommerne til højesteret”.

Præsident Trump har potentialet til at bryde med det britiske spil og samarbejde med Rusland og Kina for at opnå en varig fred baseret på økonomisk udvikling. Men dette potentiale kræver en ændring i det omgivende miljø for at få succes. Det er vores job at skabe betingelserne for et sådant samarbejde. Vil du tage udfordringen op?